

Lakewood Daf Yomi

PRESENTED BY SRULY BORNSTEIN

לע״ן

ברוך דוב ז״ל בן יבלחט״א משה חיים ווידרא נ״י
הרב שמעון דוד בן ר' יעקב יוסף איידער זצ״ל

מראה מקומות רשפי אש

לע״ן מרים שיינדל בת יצחק״א אפרים שמעון סינאוויץ

כג:

עין משפט
נר מצוה

י"א א מ"י פ"ז מהלכות
בית הצמירה הלכה יד
ופ"ט מהלכות רוחה הלכה
:7

יב ב מ"י פ"ג מהל' חמדין הלכה י:
יג ג מ"י פ"ח מהל' כלי המקדש הלכה ד:
יד ד מ"י פ"י מהלכות כלי המקדש הל' א:

רבינו חננאל

[illegible][illegible]

יחזקאל עבודה שבשרה בשני בלבים. חזל חיפכח לח חקשי כך יש כך דבר שמינו עבודה וטעונה צגדי כהונה כלל דהח לא קשה

דגזירת הכחוז הוא להחמיר שהרי אין צוה איסור אם לנפש צדי כהונה שלא צדין עבודה דמסקין לקמן צריש פרק צא לי (דף סט.) דצדי כהונה ניתנו ליהנות בהן וגדולה מזו אמרין לר' יוחנן דצין הולאה צין הרמה צארעצה כלים צין לתנא קמא צין לר"א דתרווייהו מודו דמקיש צגדים שלוש לצגדים שפושט ואפי' הכי לר' אליעזר צעלי מומין כשרים להולאה דלאו עבודה היא אע"ג דטעונה ארעצה כלים וקשה לי לריש לקיש דמוכח דלאו עבודה היא מדלא אררכה קרא ארעצה כלים אי"כ למה לי קרא לרצי אליעזר להכשיר צעלי מומין ומאי טעמא דתנא קמא דפסל צעלי מומין להולאה ויש לומר משום דצעל מוס חשיב כמו זר דס"ד אמינא וכי תעלה על דעתך שזר וצעל מוס קריצים לגבי המזבח^א ולהכי צריך קרא לר"א והיינו טעמא דתנא קמא דפסל^ב: **מניין** ש"א יהא דבר קודם בו. אף על גב דגבי כהן גדול נמי כתיב צפרשת אחרי מות ומכנסי צד ילבש^ב על צשרו אינטריך למיהדר ולמיכתציה צכהן הדיוט דלא הוה ילפינן להו מהדדי כיון דחלוקים הם לכמה עמינס:

יִלְרִשׁ עֲרֵבוֹת מִצְנַפֵּת וּאֲבִנָּט
לְהִרְמָה. פִּירוּשׁ דִּהְיִי
קֶאֱמֵר קֶרֶא לְרִצּוֹת לְבִישָׁה אֲחֵרָה
כִּיּוֹלָא צֵה דִּהְיִיא לְבִישָׁה דְקֶרֶא דְכִתִּיב
וּלְבִישׁ הַכֶּהֵן מִדּוֹ צֵד וְכוּ' דִּהְיִינוּ שְׂנִי
צְגָדִים אֲחֵרִים וְקִשָּׁה לִי גִצִּי הוֹלָאָה
מִנֶּלְן דְּבִשְׂתִּי אֲרֻצָּה צְגָדִים כִּיּוֹן
דְּגִצִּי הִרְמָה לֹא נִפְקָא לָן אֵלֹא
מִהִיקָא אִ"כּ הִדְרִין וּמִקְשִׁין לְבִישָׁה
דִּהְיִיאָה לְפִשְׁטָה דִּהִרְמָה כְּדִלְעִיל
וּמִהִרְמִין צִפְרָק אִיזְהוּ מִקּוֹמֵן (וְצִפְרָק
דְּקֶמֶט:) דְּצִקְדָּשִׁים דְּבֵר הִלְמֵד צִהִיקָא
אִיזְהוּ חֹזֵר וּמִלְמֵד צִהִיקָא ° וְיֵשׁ
לְיוֹמֵר דְּשִׁמְלָא לֹא מִיקְרִי קִדָּשִׁים
אֵלֹא גּוֹפִי הִקְרִיצוּת אֵלֹא צְגָדִי
כִּסְהוּנָה חֹזְרִין וּמִלְמֵדִין צִהִיקָא אִי
נִמְי יִלְבָּשׁ רִיצִיָּא הוּא וְלֹא הוּי
הִיקָא אֵלֹא אֲחָא לְרִצּוֹת לְבִישָׁה
אֲחֵרָה וְכִיּוֹן דִּלָּא פִירָשׁ כִּמְה צְגָדִים
הוּא מִרְצָה אִם אֲחָד אִו שְׁנִים אִין
זֶה אֵלֹא גְלוּי מִיִּלְתָּא צִעֲלֵמָא דְשְׂנִי
צְגָדִים קֶאֱמֵר כְּדִכְתִּיב צֶקֶרֶא אִי
נִמְי כִּמְאֵן דִּאֲמֵר צִפְרָק אִיזְהוּ מִקּוֹמֵן
(גִּי' שׁ ע"ס) הִימְנוּ וְדִבֵּר אֲחֵר לֹא
הוּי הִיקָא דְכִיּוֹן דְּגִמְרִין הוֹלָאָה
מִהִרְמָה לְמֵאִי דְכִתִּיב צִהִי גִמְרִין נִמְי
מִיִּיָּה מֵאִי דִאֲחִיא לִיָּה מִהִיקָא:
מִתְרומָה

הַקֵּץ תִּרְמִי דְרִשׁוֹת מַלְשׁוֹן הַמִּקְרָא שֶׁשִּׁינֵה בִּלְשׁוֹנוֹ שֶׁלָּא כְּחֵיצ כְּחוֹתֵם לֵיהִ: עַל בִּשְׂרוֹ מֵה ת"ל (ה). גַּב הִרְמַת הַדֶּשֶׁן כְּחֵיצ וּלְבַשׁ הֶכֶהן וּ
דִקְרָא מֵה ת"ל שׁוֹב יִלְבַּשׁ בְּמִכְנָסִים לְרִצּוֹת עוֹד לְבִשָּׁה כִּיּוֹאֵל
אוֹמֵר. לִהְיֵא אֶרְצֶעָה בְּגָדֵי לֶבָן שֶׁשֶׁמֶשׁ בָּהֶן כֶּהֱן גָּדוֹל צִיּוֹם הַכִּפּוּרִים
וְהַיִּחִס שֶׁס כְּחֵיצ בָּהֶן לֹמֵר שֶׁטַעֲמוּיִן גִּזְיָה דִּס"ל לִר' דּוֹסָא וְהַיִּחִס
אֲבִינָט שֶׁל כֶּהֱן גָּדוֹל. צִיּוֹם הַכִּפּוּרִים" שֶׁהוּא שֶׁל בּוֹךְ לֹא זֶהוּ
אֵלָּא מִתְרֻמַּת הַמִּנְחָה זֶה תְּרֻמַּת קֹמֶץ. אָמַר רַב ד' עֲבוּדוֹת זֶר חַיִּים עֲלֵיהֶן
אֵין וְזוֹתָה אֵלֶּךָ דָּךְ אֵדֶךְ שֶׁלָּא יִלְכָּךְ הַיּוֹאֵלֵת הַדֶּשֶׁן גְּדִים שֶׁהוּא שֶׁמֶשׁ בָּהֶן מִמֵּד, גְּדִים שֶׁבֶל
הַלֵּב אֵל יִמּוֹז בָּהֶן כּוֹס לִרְעוּ, לֶכָּךְ וּלְבַשׁ גְּדִים אֲחֵרִים פְּחוּמִין מֵהֶן וְיִקְרָא ה. ד'. יִבְשׁ
הַדֶּשֶׁן הֶחָמֵץ לִנְלוֹשׁ גְּדִים פְּחוּמִים בְּשֶׁמֶת הַיּוֹאֵלֵת הַדֶּשֶׁן שֶׁאִינֶה עֹשֶׂה חֲסוּזָה כִּי שֶׁלָּא
בָּהֶן עֲשֵׂהָ אֵכִילָה וְשִׁמָּה עֲנוּן קִטְוֹר וְסִטּוֹן. דִּתְנָה דְּבִי ר' יִשְׁמַעֲלִי. דִּרְשָׁא דִּסְלִי קִרְא.
יִבְרֹ. דִּימָא דִּהַיּוֹאֵלֵת הַדֶּשֶׁן. "סִי יִמּוֹז בָּהֶן כּוֹס יִבְרֹ. לְפִיכָּךְ הֶחָמֵץ לִנְלוֹשׁ גְּדִים פְּחוּמִים
מִדּוֹ ד. כְּמִדְרָתָא. שׁוֹל לִרְעוּן [פֶּסַח יִמּוֹז בָּהֶן עַל בִּשְׂרוֹ. שֶׁהוּא דָּךְ כִּנּוֹר לְפָנֵי
נִגְחִיִּים] וְיִקְרָא ה. ג. גַּב תְּרֻמַּת הַדֶּשֶׁן כְּחֵיצ (ו) וּלְבַשׁ הֶכֶהן מִדּוֹ דַּם וְנִמְנָסִין כִּי יִלְבַּשׁ עַל
וְנִמְנָסִין כִּי עַל בִּשְׂרוֹ דֵּהָ כְּחֵיצ בִּרְשִׁיָּה דִקְרָא וּלְבַשׁ. מֵה תִּלְמִיד דְּאוֹר יִבְשׁ יִבְרֵא
כְּחֵיצ אֵלֶּה מִדּוֹ דַּם וְנִמְנָסִים כִּכְז יִלְבַּשׁ לְנִמְנָסִים שֶׁהוּא עֹשֶׂה גִּמְרוּה וְיִרְפִּיָּה אֶרְצֶעָה כִּלְס. ר'.
כִּי גַבִּי כֶּהֱן גָּדוֹל שֶׁשִּׁמְשֵׁת בָּהֶן לְפָנֵים צִיּוֹם הַכִּפּוּרִים שֶׁכִּפִּירִים לְהִדּוֹת כֹּל יְמוֹת הַשָּׁנָה שֶׁלָּא מֵחֲמַם
שֶׁס שִׁיחַ טַעֲמוּיִן גִּזְיָה אֵלֶּה שֶׁלָּא יִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶן לִיּוֹם הַכִּפּוּרִים אֲחֵר [לְעִיל יב:].

בראשונה פרק שני יומא

אֵינָהּ מְבִיאָה עֲגֻלָּה עָרוּפָה. לְכַחֵץ (דָּרִיס כֹּה) כִּי יִמְנָח חֵלֶל בְּזִמְמוֹתָהּ וְגו' לְרִשְׁתָּהּ וְאִין יְרוּשָׁלַם דְּקָסָר לֹא נִחְלָקָה לְשַׁבְּטִים: תְּלֻמּוּדָא. רַחֲמֵי: הִבִּי גְרָסִינִן בְּתוֹרַת כְּהִנִם וּפְשֵׁט וּלְבָשׁ יִכּוֹל בְּזִמְמוֹתָהּ² יוֹם הַכַּפּוּרִים ת"ל בְּגָדֵיו בְּגָדִים וְגִירָקָא שְׂבִיתִי לְמִלּוּד הָאֵרִיכָה

ויפנה ועוד ^א לא נודע
 ע מי הכהו אלא כדי
 ביו של תינוק ומצאו
 הרי הוא כפרתכם
 למדך שקשה עליהם
 פיות דמים איביעא
 יא דול אבל מהרת
 או דילמא שפיכות
 ובל מהרת כלים היא
 יב לה תלמודא ^ב וגם
 ע מינה שפיכות דמים
 כדקיימא קיימא ת"ר
 אחרים והוציא את
 וים הכפורים שפושט
 י חול תלמוד לומר
 בגדים אחרים מקיש
 שפושט מה להלן
 בגדי קודש א"כ מה
 וותין מהן רבי אליעזר
 מד על הכהנים בעלי
 הדשן אמר מר אחרים
 רבי ישמעאל ^ג דתנא
 ששבשל בהן קדרה
 לרבו אמר ריש לקיש
 מחלוקת בהרמה ורבי
 הוצאה אבל בהרמה
 מאי מעמא דריש
 עבודה היא יש לך
 כלים ור' יוחנן גלי
 והוא הדין למצנפת
 דו בד ^ד מדו ^ה כמדתו
 מגין שלא יהא דבר
 ומכנסו בד ילבש
 כמדתו מדאפקיה
 לא יהא דבר קודם
 נפקא נימא כתנאי
 תלמוד לומר ילבש
 נמי להרמה דברי
 אומר לרבות בגדי
 רים שבשירין לכהן
 תי תשובות בדבר
 גדול לא זה הוא
 דיומ ועוד בגדים
 זה חמורה תשתמש
 זה תלמוד לומר ילבש
 לרבות

ורא מדו כמדוחו ושלא יקדים דבר למכנסים מעל בשרו יתירא נפקא והוה ליה למכחז ומכנסי דז על בשרו ומהדר נמי אולבש דרישיה ומרבה שני בגדים החסרים כאן מכהונת הדיוט: רבי דוסא ז"ל שכתבין להדיוט כל השנה ואחיא ילבש ילבש מהתם ללא תימא שם שלא ישחמם בהן ליום הכפורים אחר כדאמרין בפ"ק (דף יב.): וכו' של כהן הדיוט לעולם לפי שאינו משמש אלא בשל כלאים: ולגבי לכן ומעבדי לכן לגבי וזה אלו ואלו קדש הם ואי גרס שפוטט בגדי קדש ולובש בגדי הכפורים אחי שפיר וקאי על האי כהן להרמז שהוא משה מעבדי קדש לגבי חול: א"כ למשמע עשרה חול משמע דאי לא מתקין פטירה ללבושם מה משמע נמי בגדי חול ואחיהם כ"כ"ג בגדי שפוטט בגדי קדש ולובש של חול וזה מתאחרים משמע נמי הכי כי לומר שאין כלומר כדרך שכהן גדול עושה דכתיב נמי ופטט ולבש ולמלא דל"ג ליה אחי שפיר כדפרישתי א"כ בגדים בעלי מומין כו'. ולא פליגי אדרשם מנה קמא אלא דרש מדרשיתא אמרין ליה א"כ שפחותי מאחר הכינס שכסרים: כ"כ מוח'אבות בדרהמ"ז, לכהנינן בעלי מומין נמי כיון דסגי לה בעי ודלא כרבי יוחנן דבעי לה ד' כלים ומרבי מנפסא ואנפסא ואלא צ"ל בעי למימר אחרים שלא עשו תרומת הדשן דהא שחיהן שוות אלא אחרים לשאר עצבותו ודוקא ענין פסומין: הדיא דאנפסא ש"כ בהן כו'. וא"כ דעוקי לילבש ליתביי כל הי דמי מוקמי ליה נמי לרבו מנפסא ואנפסא לא מוקמי לה כנוליה כי לומר דלמילתיה פריך דקאמרת משמע דלכוליה קאי וא"כ ומאי דפריך ליה רבי מאנפסא לא אחיה ד' מייירי צאנטי כיון דמי קושיא היא שהוא צא לרבוט שגבדי כ"ג כשרין לכהן הדיוט בכל עצדות שיש שם

**מסורת הש"ס
עם הוספות**

[שנח קיד. קיט.].
[פסחים סה: זנחיס
[ג] [לקמן דף כה.
[הדרין מט: [ד] לעיל
[ה] [לקמן דף ס.].
כמו לקמן מה. [ו] ע"י
מן כז: תוד"ה איכא,
[דף נז. ולקמן נז.].

הגהות הב"ח

(רש"י ד"ה על כו'
ח"ל ילבש. גבי:

גלייזן העש"ם

ס' ד"ה יל"בש וכו'
ל' דש"מא לא מיקרי
ישי"ם. עיין לקמן דף
ע"א חוס' ד"ה מה
לבישה:

תורה אור השלם

פִּי יִמְצָא חַדָּל
אֲדַמָּה אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֶיךָ
נָתַן לְךָ לְרֵשֶׁתָּהּ נָפֶל
שָׂדֶה לֹא נֹדַע מִי
הַכֹּהֵן: [זכרים כא, א]

פֶּהוּ: [דברים כא, א]

וְגַם דָּם נָקִי שִׁפְךָ
נִשָּׂה הִרְבֵּה מְאֹד עַד
שֶׁר מָלֵא אֶת יְרוּשָׁלַם
הַלֵּפָה לְכַד מִחֲפָאֲתוֹ
שֶׁר הִחֲטִיא אֶת
יִרְמְיָה לַעֲשׂוֹת הָרַע
בְּעֵינָי י׃

[מלכים ב כא, מז]

[מלכים ב כא, טז]

וּפֶשֶׁט אֶת בְּגָדָיו
בֶּשׂ בְּגָדִים אֲחֵרִים
וְצִיא אֶת הַדָּשֵׁן אֶל
חוּץ לַמִּחָנָה אֶל מְקוֹם
טָהוֹר: [ויקרא ו, ד]

גהור: [ויקרא ו, ד]

וַיִּלְבֹּשׁ הַכֹּהֵן מִזֹּרֵם בְּרִי
כִּנְסֵי בֶרֶךְ יִלְבֹּשׁ עַל
שְׂרָוֵי וְהָרִים אֶת הַדָּשָׁן
אֲשֶׁר תֹּאכַל הָאֵשׁ אֶת
עֹלָה עַל הַמִּזְבֵּחַ וְשִׁמּוֹ
עַל הַמִּזְבֵּחַ: [ויקרא ו, ג]

הגהות וציונים

יְבָרְכֶם אֲחֵיכֶם
 יֵצֵא אֶת הָרֶשֶׁת׃ לֵאמֹר
 אֲשֶׁר־נִכְבְּשָׁה׃ וְכִתְּבוּ
 מִתּוֹךְ דְּבַר הַרִיטָב׃ אֶת
 מִנְעֵי שִׁגְרוֹת הָרֶשֶׁת׃
 וְדָבִא אֶלְיֶיכֶם בְּגָדִים
 וְאֹרֶזִים מִנָּה לָּהֶם
 יִתֵּן וְכִי׃ בְּקֶצֶת
 יִתֵּן וְכִי׃ בְּקֶצֶת
 וְכִי׃ צַדִּיק צַדִּיק
 הָיָה בְּרֹב הַדְּפוּסִים׃
 צִיל בְּרִי׃ רֵשׁ׃
 וְכִתְּבוּ׃ וְכִתְּבוּ׃
 נְגִידִי׃ ט׃ הַלְמוּד
 פְּרִי׃ וְהָיָה לְמוֹד
 מֵרֵם׃ אֲחֵרִים׃
 תְּחִי׃ וְכִתְּבוּ׃ וְהָיָה׃
 כֹּאן צִיל הַפֶּסֶק
 קֹדֶה׃ דְּקִים׃
 יִהְיֶה עַל בִּשְׂרֹם כֶּל׃
 גְּלוּיִ׃

תוספות ישנים

וְלֹא כְּמִצּוֹת יוֹם
קִדְּשׁ שִׁשְׁיָשִׁי
דְּרִי קִדְּשׁ יוֹמֵשׁ
יְדִי כְּהוֹדֶה נִרְאֶה לִי
יָגִי לִי דְלֹא שִׁיךְ הָא
יָגִי בְּיוֹם הַפְּסוּקִים וְאִי
יָגִי שֶׁמֶתֵּנִי מִגְּדִי וְהִנֵּה
וְלֹא כְּמִצּוֹת יוֹם
יָגִי אֲהָרִים לְלוֹמֵר
אֲמַלִּי אֵינְטֵרְךְ כִּדְרָךְ
יָגִי אֵלֶּה לְדִמְיוֹן עֲלֵימָה
הָרִים וְהוֹצִיא צִלְמָה
דְּקִי נִמִּי אֲהֲסֵסִי כִי
לֵךְ לְלוֹא עֲזוּדָה הָא
לְהִתְחַסֵּר וְהוֹצֵא קִדְּשֵׁךְ
וְעוֹמֵם בְּהוֹלָתָה הָשֵׁן
יְצִיגִי לְבַד מִמֶּנֶּסֶךְ דְּכִי
עֲזִידִי גְּדִי כֵּשֶׁן גְּדוֹל כִּי
הִרְמֵה בְּשֵׁן לֵלִים לְלוֹא
דִּי כְּהוֹדֶה:

עין משפט
גור מצוה

כד:

בראשונה פרק שני יומא

מסורת הש"ס
עם הוספות

(א) [לקמן דף מה.א.]
(ב) [לקמן כח.ג.] (ג) [לקמן
לג.ד.] (ד) תמיד פ"ה
מ"ג, (ה) [לקמן מז. מט.א.]
(ו) [זכחים סד.ז.] (ז) סוף פ'
י"ב, (ח) ויקרא כד ז'
(ט) ויקרא יד טז-יז,
(י) כז: ד"ה וכו'.

הגהות הב"ח

(א) גמ' צין דגר פסול:
ארבע פייסות היו שם
וכו': למה מפסין:
(ב) רש"י ד"ה אי הכי
כו' מביא לפרוכת הוא
לעזרה תמה:

תורה אור השלם

(א) ואחריה ויבין אתה
תשמונה את בנהתכם
לכל דבר המצוה
ולמביא לפרוכת
ועבדתם עבדת מותנה
אמן את בנהתכם והיו
הקרבן וימלא: (בבב"ר יח,ו.)
(ב) ונתנו בני אהרן
הכהן אש על המזבח
ויערכו עצים על האש:
[ויקרא יח, א.]

(ג) אשר יחידו נביתים
סוד בבית אלהים
נהלך ברגש:
[תהלים נה, טז.]

תוספות ישנים

שמאיתו דס שקיבל וזרק
והולך י' אחריו עזרת
זריקה ולא ממי נמי לזר
שקבל לזר הפסול דלא
נגמרה המלאכה עד סידור
הזבין דמביא: ונתן על
המערכת לזכור וזה ולא
דמי נמי לסידור זיבין
שעדין מסקין הקטרה
ונחלואות של מזרע נמי
כמביא: והוא מן השמן
באצטו י' פעמים וגו'
ומיחר השמן אשר על כפו
יתן הכסן על מתוך און וגו'
הלך אלעזרין לאשמועין
לעזרות תמות מינה
ולזה לא ממעט להו
מועדתם עזרת מתנה
פטר עזרת מתנה אין
עזרת שיש לחזרה עזרה
לא אלא ש"מ דעזרות
תמות מינה, ה"ר יוסף.
ועוד י"ל שזה לא הולך
הפסוק דשפטא דעזרות
תמות הן אלא נא
לשמעט דא"כ לא
שיי' כולי האי למח
לפ"ה משנות הן עזרות
מיון שזרין מזה הן:
דאיתוי' ד' הוואת. וכן
לא חשב להו דכלל זריקה
הן: עבודת מתנה אין
עבודת סילוק ד"א.
ותמה א"כ לכל למה לי
דא' תרי יבתיי אחת
מדבר לכל דבר לרבות
עזרת סילוק ח' האות
מזהו ליה למכתב לישנא
אחרתא דלא היה מביא
מדי אלא השתא דדרשת
כלל ופטר חד אחת לוי
האות אלא אידך למאי
דורש מדבר לכל דבר שי
רמיזין: עבודת סילוק
ד"א. כלל כלל ופטר לא
מז' לאקשויי מדי עזרת
מתנה למאי אחת דליתא

ולמביא לפרוכת. אפסיק צין כללל לפרטא מביא לפרוכת הוא
לעזרת מתנה כגון האות שצין הדדים ליום הכפורים ונחיתת
קטורת על האש: **ולא עבודת סילוק. כגון הוצאת קף ומחמה**
שהכין גדול מכניס שם לקטורת יו"כ ומניח צין הדדים ואח"כ חוזר
ומזילאן: אי הכי ועבדתם נמי מבית
לפרוכת (ג) דעבודה תמה. כגון
נחיתת קטורת על האש: ולא שיש
אחריה עבודה. הולכת קף ומחמה שיש
אחריה חפינה: והקטרה: ועבדתם
הדר ערביה. לענין עזרה תמה
שהו"ו מוסיף לענין ראשון אצל
עזרת מתנה לא מהדר אלא אמצית
לפרוכת דלקמיה דלא כתיב ציה וי"ו:
עבודת סילוק בדיכא. והיא עזרה
תמה כגון דישון מוצח הפנימי
והמנורה ללוי מהו: מבית לפרוכת
הוא ליה למיכתב וכתיב ולמביא
לפרוכת לעשות היכל כית קדשי
הקדשים ופסוק על עזרת סילוק:
אלא מעתה. לעזרת מתנה: מייחז
ציהלל וז' דמרכיה ולמביא: וז'
שפידר: לחם ליחייז מיתה ואמאי
אמרינן לעיל ד' עזרות ומו לא:
איכא סידור בזבין. בתריה דכתיב
ויקרא כד) ונתת על המערכת לזכור
וכה ולא עזרה תמה היא: איכא
סילוק והקטרה. עדין לא נגמרה
עזרתה עד שנת הצאה שסלקנה
ויקטיר הזבין: שפידר את המנורה.
צטקד היו מסלקין את הנרות של
זהב מן המנורה: לקנח אפרן יפה
וחוזרין וקוצעין אותם זה והרי עזרה
תמה: דצתת אליה. הלכת קיסמים
דקיס אס הולך להצית על המוצח
באחת מן המערכות כגון שקרצה
מערכה ללות ששפרפה כל המדורה:
ובבלי שרת. שיהא לזכר צגדי כהונה
לרצעה אס כהן הדיוט הוא ואס כהן
גדול הוא שמונה שהרי נאמר כאן
הכהנים: וכל מקום שנאמר צי אהרן
הכהנים צכהונס משמע צצגדי
כהונס: שפידר המערכה. ע"ס:
איכא בתרה סידור שני גזירין.
דלפינן להו לקמן (דף כו:) מקראי:
איכא סידור אבריים. דתמיד בתריה
וכל זה מעזרת הסידור הוא:
בהא פ"ג. רב ורבי יוחנן רבי
יוחנן סבר סידור שני גזירין עזרה
תמה היא שסידור מערכת ע"ס
תמה וגומרת היא זה וסידור
האצרים תחילת סידור אחר הוא
ורב סבר לאו עזרה תמה דס
סידור אחד הוא: וריקת דם.
המוצח צחון: בין לצינים. הוצה
שעל הפרוכת: בין לציני ולצינים.
שעל צין הדדים ליום הכפורים:
בחטאת העוף כתיב הוצה והזה

שלא

למיחר דאחא למעטי הוצאת הדשן ועזרת סילוק כהיל דממעט לקמן: אמר קרא ולמביא לפרוכת בוי. תמה לר' אלחנן
לרב אמאי אלעזרין למחל לפסוקה י"ל דס"ד כיון שעבר לפני ולפנים יחא חייב דלפי' צנאה חקיקת י' לו לזר להחייב אס היה
מזיד וכן פי' ה"ר יוסף: (פ"ב שייך ליה.) **הא בחוץ אפיילו עבודת סילוק. תמה לרב רבי אלחנן כיון דמחן לא כתיב**
כלל מיעוטא לעזרת סילוק אפילו כהוצאת הדשן למיחז זה וז' י"ל כיון דלאו עזרה תמהה היא אין לנו למיחז זה וז' פ' כלל
מיעוט כמו שמפרש רבי לקמן צחון פירקין: בני עזרת לילה: עבודת סילוק בדיכא ביהו. תמה לרב אמאי לא פשט
דפסוק מדלא חשב להו לוי לעיל ולכא למיחר משום דלא איירי אלא במוצח החיון דא' פריך צחון ד' וסידור השלם למיחז
אלא פשטא דלא מייחז מדלא מני ליה: איכא בירדור בזבין. ואף על פי שנלחם הפנים עליו אין עזרה אח"כ מ"מ סידור
הדלקה לאו עזרה היא אמאי כתיב זה כהן דכתיב (בבב"ר יח,ו.) דבר אל אהרן ואל בניו: העלתם את הנרות וגו': והמזה בחטאת
העוף. הכי נמי היו מני למיחר והמזה בחטאת העוף אלא דלפני זה אמוראי פסקי שני דמעילה (דף ק) אס מעבד זה מני: תניא בוותיה ד"ר ד' הוואת. וכו' וזריקה:

מעתה זר שסידר את המערכה יחייב. לא יענה למאן
פריך ומאי אי אמרת צלמא י' כאן ונראה לי דפריך אהא
דקאמר לעיל דאזריקה מייחז אע"ג דאיכא צתרה הקטרה ומכל
מקום מייחז עלה כיון דצדס מיתה עזרה תמה היא א"כ אסידור
מערכה ליחייז דליכא צתרה צסידור
עלי מערכה מידי ומשני איכא סידור
שני גזירין וכן י' לפרש כל הסוגיא
והא דפריך לעיל גבי זר שסידר את
השלם ליחייז י' לפרש כן וקל להצין
ומשני איכא ציזין והני חשיצי כולו
כחד ולא דמו לזריקה והקטרה
דהקטרה לא מעכצא:

והמזה בחטאת העוף. משום
דלא דמיא לאתריס שאין
לו קצלה ככלי אלא אוחז צראה
וצנוף ומוה: ועוד שאין למוצח אלא
דמה: להי נקטה צאפי נפשה:

והמקטיר בעולת העוף. תימה לי אמאי
לא קאמר נמי והמנחה צעולת העוף
ועוד קשיא לי ליחייז המקטיר ככל
הקדשים וצחוספתא דזחמים: עיינתי
בשולחן יחייב. ודחינן
בענין מלאכה תמה. וזו
אינה מלאכה תמה. דהא
נשאר סידור בויזים של
לבות. סידר בזבין כר
בענין הזה. תניא כוותיה
דרב עבודת שור חיב
עליהן מיתה זריקה בין
לפנים בין לפני ולפנים
והמזה בחטאת העוף.
והמקטיר בעולת
העוף. והמנסך ג' לוגין יין
וג' לוגין מים. תנא כוותיה
דלוי עבודת שור חיב
עליהן מיתה המרים את
הדשן. דו' הוואת שבפנים
ושבמנורה. והמעלה על
המזבח בין דבר כשר בין
דבר פסול: למה מפסין
כלומר למה מפסין
וחוזרין ומפסין עד ד'
פייסות. א"ר יוחנן כדי
להרגיש העושה. במה
מפסין רב נחמן אמר
בבב"ר חול ואמר מנא
אמינא לה ודחי לה רב
ששת ואמר הוא בבב"ר
קדש מפסין ואמר מנא
אמינא לה. ואע"ג דרחי
לה רב נחמן כיון
דאסידורא היא כרב ששת
מקמינן לה כדקיי"ל
הלכתא כרב ששת
הכי צעולת העוף חייב:

זריקת דם בין לצינים בין לציני
ולצינים והמזה בחטאת
זעוף. כחד חשיב להו ומקטיר
צעולת העוף הרי תרי וניסוך היין
והמים הרי ארצע:

והמעלה על גבי המזבח
בין דבר כשר בו.
כלל זה י' זריקה והזאות והקטרת
וניסוך היין והמים שהרי כולן עולין
על גבי המוצח:

מאי

רב נחמן אמר בבב"ר חול דאי אמרת בבב"ר חול אגב
דחמסי ועבדי רב ששת אמר דאי אמרת בבב"ר חול אגב
חביבותיה מיקרו ועבדי אמר רב נחמן מנא אמינא לה דתנן: מ"מסרון לחזון
והיו מפשיטין אותן את בגדיהן ולא היו מניחין עליהן אלא מכנסים בלבד
מאי

מדם החטאת על קיר המוצח (ויקרא ה): בעולת העוף כתיב מניו ומלך את ראשו והקטיר המוצח ונמנה דמו על קיר המוצח
(ויקרא ה): והמקטיר. שהעולה כליל היא: והמנסך שלשת לוגין. שהיא פחות שנסכים רצעית ההין לכבש ואילו תרומת הדשן
לא קתני והיינו כרצ: בין דבר פסול. צהן פסולין שפסולין צקודש דאס עלו לא ירדו משום הכי חשיצא הקטרה: בדאמרון.
שהיו צאים ליד מחלוקת: למה מפסין וחוזרין ומפסין. למה נאספין לפייס ארצעה פעמים ציוס כדתן צמחיתין יפיסו על
כולן צאסיפה ראשונה מי חכה לזה ומי לו: דהרגיש. להשמיע קול המון עם רב כמה פעמים שהוא כחד למלך שנאמר צצית
אלהים וגו': במה מפסין. מה היו לוצצין אותם הנאספין לפייס צגדי חול או צגדי קדש: בבב"ר חו"ל. והזוכה לעזרה פושטן ולוצצ
צגדי קדש: דחמסי ועבדי. אף על פי שלא זכו צגורל: מקרו ועבדי. עזרה צצגדי חול אותן שזכו לפייס: לצינים. שמשין. באותם
שלא

לחם הפנים עזרת סידור השלם לא נגמרה עד שסדר הזבין ולא דמי למקטיר כות שחייב מיתה שכל זמן הקטר משזב פני עמלו הוא: הצתת אליהא עבודה היא. ומ"מ לא מייחז דליכא צתרה סידור שני גזירין:
הדלקה לאו עזרה היא אמאי כתיב זה כהן דכתיב (בבב"ר יח,ו.) דבר אל אהרן ואל בניו: העלתם את הנרות וגו': והמזה בחטאת
העוף. הכי נמי היו מני למיחר והמזה בחטאת העוף אלא דלפני זה אמוראי פסקי שני דמעילה (דף ק) אס מעבד זה מני: תניא בוותיה ד"ר ד' הוואת. וכו' וזריקה:

מסורת הש"ס
עם הוספות

מב א מ" פ"ט מהל'
ביאת מקדש הלכה ט:

הוי אומר זה שאלה. תמיד של ש

היה אומר זה מלך. ממד של שחר הוקיך הכחצו צו למערכת עים
 (6) ואש על המוצח חוקד צו והך מוקדה סדור
 המעמרה היא כדמיו לקמן צ"פ¹ ובער עליה הכהן עים צק
 עליה העולה ואחר מר² העולה עולה ראשונה אבל שאר קרצות

ואם דכתיבי צבן בקר לאו לאלרוכי

סדרי עצמא^א אלא משום שדמין לא
נאמרה פרשת סידור המערכה
המעושה נצו את אהרן וכל המהלך
לדבר נצטרי עולה והואכך לומר החל
מיתן כתב לן כאן ונתנו אל וערכו
עליהם לסידור^ב מערכה שדמית
קאן חייב. מיהם: פורקה. אלא
אין צריך הן לשמור סדורה הור
הזר בעלמנו: והרי אברים ופדרים.
הקטר חלבים שפוא כל הלינה
ושוניה לעיל [גד]. מארבע עמודות
שזר חייב עליהם מיהם: והרי
תרומת הדשן. למיזב כהונה: אלא

הוא, והנה תרומת הדשן

ועבודת יום היא מתקן
תורני פנים אשתמי

היה. לכחיו זכור: וזכורתי יס
עליו צברק ענקר: **א**לי מנחה.
דחשינא כולי האי שיהא עבודת יום
וזר חייב עליה: **ל**מימרא דעבודת
יום בשי פייס. מנחמקף רנא אלף
מעשה תבני פייס מכלל (ג) הן.
עבודה תהא עשוי: **ו**הא אנא אה
שיהא סידור עמי גירק עבודת יום:
אם הגיע זמן השחיטה, אם האיר
המזרח ועת לשטות את התמיד
השמימיס פסולה גלילה דכחיו
(ויקל יט) **ז**יום וזכחס: **ח**לית דיה
תקנתא. אם נשטת גלילה: **א**יה
זיה תקנתא. אם סידרן גלילה סודקן
וסחר וסודרן **ז**יום נכך לא הטריטו
לעול לגג וזכרוס אם הגיע (ג) שאמו
הטורס לא הטריטו אלף שפעס אחס
עלס מאור הלילה הימוס השאיר המזרח
וסטקי וסחס דכחמיס לה צ"ג

[דף קמ]. אבל סידור גזירין סידור¹⁰ בקרקע עזרה משהאיר¹¹ המורה
אלם טעה במאור הלצה לא איכפה לה שיהי ים חקנה דברי : שיש
אחריה. סידור¹² עבודה סידור שני גזירין ופסולה צר להחמיצ מיתה:
והרי

תרומת הדשן שהיא זקוקה לעיכול איברים ופדרים כדכתיב (ויקרא ו)
הדשן אשר תאכל האדם את העולה אכלתה אף על גב דתרומת הדשן
לא חייב עליה כומר ופדרים זמנא מתחיל מבעוד יום ואי צעי
אלא בלייל דכומר לעיל [ג.] כל הלילה והרים כ"ט קדור מעברה לא
ז' לן לקמן בפ"ג (דף גה.) קדור מעברה וסידור שמי גזרי עזים לא
לקמן בפ"ג (סג) קדור שמי גזריין דרוקא עזדות יום שיש אחריה
גזרי עזדות יום יתבה אבל חלא בלילה וחדא ביום ימנא שפיר דעבודה
היא ביום שיש אחריה קדור שמי גזריין דהוא גמר הקדור ופ"ג דלא
תרומת הדשן לא שייכא לה ואינה גמר עבודתה וטפילה לא דלדברה

ת הדשן שיש אחרים עובדים הוואה הדשן דחשינה עובדים לרי יוחנן
ללו¹⁶ ואפילו רב לא פטר אלא משום דעובדת סולוק היא אבל עובדה
השן דוקא בלילה והוואה אי צעי מיממה אי צעי בלילה איקרי שפיר
א"ע¹⁷ דיש אחרים סבורי ב' גרין כיון דהא דוקא בלילה הוא דוקא
א גמר עובדתה היא דתרומת הדשן היא תחילת עובדת יום דאי צעי
יום אלא כשהיו ירמיה דאמר בפ"ב דחמדי¹⁸ וברגלים לא היו מדשנין
מרי לעיל¹⁹ איכא דאמרי לישנא אחריתא אחרקפתא דרנא לא נלשינא
דקאמר מפני שהיא עובדת ממה שזין אחרים עובדים עובדה וקס"ד
היה פירי כיון דחשובה לא כך ישימו לה בשימי עמנה והיטוי דהא פריך
י לא היה אחרים ופדרים דומנין כשנעשין בלילה יש אחריתן תרומת
הדשן

אירי בהקטרה ותנן גמי בתמיד¹² כשהיה ר"צ וזאת להקריב התמיד היה מתקטרו חילו קא קשה ק
האש מתפעל ומיירי בנחמה על האש ודומה דסדור שני יתרון שזיו על האש ממנו אלא ודלא להכי
דכחן גדול שאני יכול להקריב כל שעה שירצה להקריב¹³ לעיל פ"ק (ד.ו.) ויחלה על כרחן דמין ק
קרה אלא חמא לן חז"ל ששטון שסס: (ע"פ אר"ה לעמוד א.) ובי ש"ק עבודה שבושש¹⁴ דמין ק
כח מחזה כעין דכסבי¹⁵ א' לא אלהי וגו' ואלו העולם על מוקדו וגו' ועל¹⁶ נמי אמרין דסדור

[illegible]

גליון הש"ס

1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 2680, 26

א [ל] "ליה" מיותר (חיים

[ת] דלעיל כד ע"ב איתא

Source: U.S. Fish and Wildlife Service.

ומ"ש מי שרגלו כולה שזה וכו'. בתוספתא דברכות פ"ה רגלו מים מלמעלה ומפסיע מלמטה ועוד שם אלבעותיו גדומות. ומ"ש מי שרגלו עקומה דומה למגל וכו'. בתוספתא דברכות פ"ה פרסמו חלולה עקומה דומה למגל. ומ"ש מי שרגלו חלולה וכו'. כמזו המוספות וכו'. שכן פירש הערוך על מה ששני בברייתא יוחנן צעל הפיקין שיש לו כספות הרבה. ומ"ש המקיש בקרסוליו בעת שמהלך מי שמקיש בלכסותיו בעת שמהלך. משנה שם. ומ"ש מי שהיה אטר צרגל ימינו. נמצא לעיל גבי יד: **יד ארבעה** בכל הגוף וכו'. משנה בפרק המוכר (דף מ"ד). ומ"ש הארוך ביותר הנגס והוא הקצר ביותר וכו'. משנה (דף מ"ה): הקפס והנגס ובגמרא קפס מני רב זביד גבזה איני והמני רב אבהו מניי שהקפס משמנה צבעיו קומה וכו'. אמר רב פפא באריכא שמיטא קנא ופירש"י דארוך הוא דק שאינו ענה לפי ארכו:

מן שמונה בעור הבשר ואלו הן הכובשי וכו'. משנה שם הכובשי והגיחור והלכקן וכו' ובעלי נגעים טהורים ובגמרא גיחור וכו' סומקא גיהא לבקן חורא ופי' הערוך סומקא גיהא אדום ביותר. ומ"ש מי שהיתה בעור פניו שומא שיש בה שער וכו' מי שהיתה בעור פניו שומא שיש בה איסר או יותר. הכל סוף פרק המדיר (דף ע"ה). ומ"ש צעלי הדלדולין וכו'. משנה בפרק מומין אלו: **מן ועוד יש באדם ד' מומין** ואלו הן החרש והשוטה. שם במשנה. ומ"ש והנכפה אפילו לימים רבים מי שרוח רעה מבעתו ממיד או בעתם ידועים. משנה שם (דף מ"ד): נכפה אפילו אחת לימים רוח קלרת בלא עליו ופירש"י רוח קלרת רוח שד וסובר רבינו דמי הכי דנכפה אפילו אחת לימים ה"ה לרוח קלרת דמאי שאל:

ין ואלו מפני מראית העין מי שנשרו ריבוי עיניו. נמצא בפרק זה. ומה שכתב ומי שניטלו עיניו. שם במשנה (דף מ"ד): **פ"ט א** זר שעבד במקדש עבודתו פסולה וכו'. רפ"צ דנזמים (דף ט"ו): ומ"ש וחייב מיתה בידו שמים שנאמר והור הקדש יומא. ס"פ הנשרפין (דף פ"ב): במשנה זר ששימש במקדש ר"ע אומר כחמק ותכמים אומרים בידו שמים וידוע דהלכה כחמקים. ומ"ש מפי השמועה למדו וכו' והיכן הוזכר עליו וכו'. נסיפתי פרשת קרח והור הקדש יומא לעבודה עונש שמענו ואזכרה לא שמענו מ"ל חור לא יקרב אליכם: איזהו זר כל שאינו מורע אחרון הזכרים שנאמר ועדכו בני אהרן. כך היא הנוסחא הנכונה ונקלטה בספרי רבינו יש חסרון הניכר: **ב אע"פ** שהורים מוזהרים וכו' אין חייבין שבת אלא על עבודה תמה וכו'.

פרק תשיעי

א זר שעבד במקדש עבודתו פסולה וחייב מיתה בידו שמים שנאמר והור הקרב יומא מפי השמועה למדו שאין חיוב זה אלא לקרב לעבודה והיכן הוזכר עליו זר לא יקרב אליכם. אי זהו זר כל שאינו מורע אחרון הזכרים שנאמר וערכו בני אהרן. והקטירו בני אהרן. בני אהרן ולא בנות אהרן: **ב אע"פ** שהורים מוזהרין שלא יתעסקו בעבודה מעבודות הקרבנות אין חייבין מיתה אלא על עבודה תמה לא על עבודה שיש אחריה עבודה. ואין הור חייב מיתה אלא על ארבע עבודות בלבד. על הוריקה ועל ההקטרה ועל ניסוך המים בחג ועל ניסוך היין תמיד: **ג כיצד על הוריקה**. בין שורק בפנים בין שורק בחוץ בין שהיה הזאה אחת מכל הזיות הדרם. בין שהיה הזאה אחת מכל הזיות קרבנות המצורע הרי זה חייב מיתה: **ד כיצד על הקטרה**. הקטיר איברים או קומץ או לבונה על המזבח אפי' הפך באיברים שלא נתעכלו וקרב שריפתן חייב מיתה והוא שהקטיר כזית. וכן אם הקטיר קטרת על מזבח הזהב משיקטיר כזית חייב. אבל המקטיר קטורת ביום הכפורים בקדש הקדשים אינו חייב מיתה עליה עד שיקטיר מלא חפניו שיעור המפורש בתורה: **ה והמסדר** שני גזרי עצים על המערכה

משנה למלך

וכתב מנחם ובע"ג דלוי פליג ואמר אף מרומת הדשן פסק רבינו כדכ"ו. ובידו שלמי בפירוקן הביאו מחלוקתם זה בשם רבי יוחנן ור"ל ר"י מחייב ולפי זה הי"ל לפסוק כד"י: **ה הקטיר** איברים או קומץ וכו'. בגמרא (דף כ"ד): הביאו ברייתא אחת דקאמי והמעלה ע"ג המזבח בין דבר כשר בין דבר פסול ובע"ג דברייתא זו אמאי כלי דמייח כהרמת הדשן ולג

פ"ח מן מי שהיתה בעור פניו שומא שיש בה שער או שומא גדול כאיפסר בכל מקום שהוא בגוף הוא מוס ועיניו שם נמקן שמתה על רבינו דאית ליה דלא הוי מוס אלא בפנים ועיניו כדכ"מ פ"ז מהלכות אישות דין ז' ונלמ"מ שם: **פ"ט ב ואין** הור חייב מיתה אלא על ד' עבודות בלבד וכו'. מימלא דכ"פ פ"ב דיומא (דף כ"ד):

הדפס מאתר אוצר החכמה tablet.otzar.org עמוד 66

עץ משפט
גד מצוה

בג א מיי פט"ז מהל' פסח"מ הל"ז:

סמל של חסידות חב"ד

שיטה מקובצת

אבל יותרת ושתי הכליות דלא כתיבן בגופיה אימא לא. תימנה הא אמרת לפר ״ מיייתי להכי למיהוי כמאן דכתב בגופיה לאגמורי לשעירי עבודת כוכבים ושמה אי לאו הך היקשא דחטאתם על שגגתם לא הוה דרישנא ליה הכי: **והא** תנא דארבות פר יודה״כ **לא**גמורי בשנין קאמר. פירש צקונטרס אלמא כולה מילתא יליף מיניה ואפילו עיכוצא ואת אמרת לאת דדס וטצילה ^{טו}גרידא וקשה לרז פפא דלעיל דלא פי' דאתא לעיכוצא ומשני תנאי היא ואי'ת ולהאי תנא דיליף עיכוצא צהיקשא שצע על טהרו ^{טז}ציוה״כ מנא ליה עיכוצא דלימנהו צפר העלם וצפר כהן משית וי״ל דהיא גופיה ילפינן צהיקשא מה התם לא חלקת צהזאתיה אף ציוה״כ לא תחלוך (תוספת) ותימיה דלעיל הציא הצרייתא לסיועיה לרז פפא והשתא פריך מיניה ומו מאי פריך על רז פפא דלא מוקי לה לעיכוצא ^{טז}אלא עיכוצא ציוה״כ מחוקה נפקא אז מוכלה מכפר כדפריך לעיל ^{טז}ו״ל דפריך הכי לכל האמור צענין משמע אפי' ליותרת ושתי הכליות משום דכתיב כאשר יורם צפר כהן משית דאס אינו ענין לגופיה תנהו ענין צפר העלם כדדרשינן צפרק איזהו מקומן מילתיה דר״ע בפרק איזהו מקומן כך שיטת הקונטרס. וקשה חדא דלא לישתמע בעלמא שום תנא שיאמר דלא ילפינן עיכובא ביה״כ בין מחוקה או מוכלה וכיפר. ועוד קשה דלעיל מידחקו לרב פפא לעיל לאוקמי דרשה דלפר זה פרי יוה״כ ולענין את בדם וטבילה ולא לענין לעכב מחמת הברייתא שהביא דר״י דריש עיכובא מוכלה וכיפר ומה בכך אכתי יכול להעמידה עדיין לענין לעכב וכאותו תנא שלישי דהך ברייתא דלכל האמור בענין דלא דריש עיכובא לא [מחוקה ולא] מוכלה מכפר כדפי' ועוד קשה דלעיל דמות' ברייתא עצמה דלכל האמור בענין מיייתי מיעתא לרב פפא והשתא מקשי מינה ועוד דלמה המחין מלהקשות הך קושיא עד השתא היה לעיל כיון (דלעיל) [נדאדלעיל] קאי כדפי'ה לכן **ב**דיא לר״י ארסליק מיניה קאי שאמר רב פפא בסמוך לעיל דמהיקשא קמייתא דעושה לפר כאשר עשה לפר החטאת אלו שעירי יותרת וב' הכליות משום דלא כתיבן בגופיה בהדיא ואפי'ג דלא הוי היקש מן ההיקש משום ייתור דלפר זה פר העלם ועל זה פריך והא תנא לפר כו' דמשמע גם לענין יותרת וב' הכליות ואפי'ג דאוקימנא לענין את בדם וטבילה מדמהדר ליה קרי'ת [מהמקום] שלא הושהו [קרבן לקרבן] הושהו מעשים למעשים כו' כדפי' מימ' לישנא דלכל האמור בענין משמע לכולה מילתא הנאמר בבאן ולא נאמרה כלל ביה״כ קאמר דהיינו לענין יותרת וב' הכליות ואפי'ג דלא כתיב בגופיה דפר העלם בהדיא דנהי דמכאשר יורם איתרבי באם אינו ענין כדפי' לעיל כי היכי דלא להוי היקש מן ההיקש מ״מ

אבל יותרת ושתי הכליות דלא כתיבן בגופיה אימא לא. תימנה הא אמרת לפר ״ מיייתי להכי למיהוי כמאן דכתב בגופיה לאגמורי לשעירי עבודת כוכבים ושמה אי לאו הך היקשא דחטאתם על שגגתם לא הוה דרישנא ליה הכי: **והא** תנא דארבות פר יודה״כ **לא**גמורי בשנין קאמר. פירש צקונטרס אלמא כולה מילתא יליף מיניה ואפילו עיכוצא ואת אמרת לאת דדס וטצילה ^{טו}גרידא וקשה לרז פפא דלעיל דלא פי' דאתא לעיכוצא ומשני תנאי היא ואי'ת ולהאי תנא דיליף עיכוצא צהיקשא שצע על טהרו ^{טז}ציוה״כ מנא ליה עיכוצא דלימנהו צפר העלם וצפר כהן משית וי״ל דהיא גופיה ילפינן צהיקשא מה התם לא חלקת צהזאתיה אף ציוה״כ לא תחלוך (תוספת) ותימיה דלעיל הציא הצרייתא לסיועיה לרז פפא והשתא פריך מיניה ומו מאי פריך על רז פפא דלא מוקי לה לעיכוצא ^{טז}אלא עיכוצא ציוה״כ מחוקה נפקא אז מוכלה מכפר כדפריך לעיל ^{טז}ו״ל דפריך הכי לכל האמור צענין משמע אפי' ליותרת ושתי הכליות משום דכתיב כאשר יורם צפר כהן משית דאס אינו ענין לגופיה תנהו ענין צפר העלם כדדרשינן צפרק איזהו מקומן מילתיה דר״ע בפרק איזהו מקומן כך שיטת הקונטרס. וקשה חדא דלא לישתמע בעלמא שום תנא שיאמר דלא ילפינן עיכובא ביה״כ בין מחוקה או מוכלה וכיפר. ועוד קשה דלעיל מידחקו לרב פפא לעיל לאוקמי דרשה דלפר זה פרי יוה״כ ולענין את בדם וטבילה ולא לענין לעכב מחמת הברייתא שהביא דר״י דריש עיכובא מוכלה וכיפר ומה בכך אכתי יכול להעמידה עדיין לענין לעכב וכאותו תנא שלישי דהך ברייתא דלכל האמור בענין דלא דריש עיכובא לא [מחוקה ולא] מוכלה מכפר כדפי' ועוד קשה דלעיל דמות' ברייתא עצמה דלכל האמור בענין מיייתי מיעתא לרב פפא והשתא מקשי מינה ועוד דלמה המחין מלהקשות הך קושיא עד השתא היה לעיל כיון (דלעיל) [נדאדלעיל] קאי כדפי'ה לכן **ב**דיא לר״י ארסליק מיניה קאי שאמר רב פפא בסמוך לעיל דמהיקשא קמייתא דעושה לפר כאשר עשה לפר החטאת אלו שעירי יותרת וב' הכליות משום דלא כתיבן בגופיה בהדיא ואפי'ג דלא הוי היקש מן ההיקש משום ייתור דלפר זה פר העלם ועל זה פריך והא תנא לפר כו' דמשמע גם לענין יותרת וב' הכליות ואפי'ג דאוקימנא לענין את בדם וטבילה מדמהדר ליה קרי'ת [מהמקום] שלא הושהו [קרבן לקרבן] הושהו מעשים למעשים כו' כדפי' מימ' לישנא דלכל האמור בענין משמע לכולה מילתא הנאמר בבאן ולא נאמרה כלל ביה״כ קאמר דהיינו לענין יותרת וב' הכליות ואפי'ג דלא כתיב בגופיה דפר העלם בהדיא דנהי דמכאשר יורם איתרבי באם אינו ענין כדפי' לעיל כי היכי דלא להוי היקש מן ההיקש מ״מ

היה נמי פר לכל שצט ושצט:

ממאי מדרקתני בו. צבוליה שמעתא משמע דאפי'ג

דאיין מפגלין צחאי מחיר פסול מיהא הוי ותימיה דצפ' תמיד נשחטו (פסחים דף סא.) גבי שחטו למולים ולערלים ראשון למולים כו' ור"מ לטעמיה דאמר

מפגלין צחאי מחיר משמע התם דלרבנן הוי כשר גמור ויש לומר דהא דפסלי הכא היינו משום דאיכא למיגור ^{טו}כדאי' צפ"צ דמנחות (דף י: ד') דרבנן גזרי קומץ אטו קומץ דמנחת חוטא לצונה אטו לצונה הצאה צצויכין אצל התם לא שייך למיגור סימן אי אטו שני סימנין: כגון

עשה: והא מדרקתני ואחת שלא בתקנה. ולא קתני כולן כתיקנן חוץ מחמת מהן או ואחת צשתיקה שמע מינה כתקנן דאמר ^{טז}להכשירו הוא דאי צמחצצה ולפיגול היכי מקרי לה להך דשתיקה שלא כתיקנה הא לא חשיב צה מידי ולא קילקל מחצצמו ראשונה דניקרייהי שלא כתיקנה לפיגול: **אמר רבא.** לעולם כתקנה לפיגול ורבנן היא ולר"מ לא תשמע מינה מידי ושלא כתקנה דאחרונה נמי שלא כתקנה לפיגול קאמר וכגון שנתנו צמחצצת חוץ למקומו המוציאה מידי פיגול: ורב **אשי** אמר מחשבה שלא לשמו. נמי קרי שלא כתקנה לפיגול דהא חטאת היא ומחצצה שלא לשמו פוסלת צה ומוציאה מידי פיגול: ה"ג **מב**ד"ץ דבי לא עביד לא חוץ למקומו ושלא לשמו מיחייב. מדלא קרי לה תנא פסול אלא צשמיצב שלא כתיקנה ואוקימנא צשלא לשמו אז חוץ למקומו מכלל דכי לא עביד לה הכי אלא צשתיקה דחייב כלומר הוי פיגול לחייב על אכילתו כרת אלמא על דעת ראשונה ^{טז}עשה א"כ לאו כרבנן מצי' לאוקמי: ה"ג איידי דתני רישא פיגול וחייבינן עליו כרת תנא סיפא ^{טז}פסול ואין בו כרת. ולא גרסינן אלא כלומר לעולם כתקנן לפיגול ושלא כתיקנה חוץ למקומו והי"ה נמי דאס נתן צשתיקה לא פיגל והאי דנקט שלא כתקנה איידי דתנא רצותא דלא אחיא מחצצת חוץ למקומו דשניה ומפקא לה מידי פיגול משום דהוקצע צפיגול ראשונה שמתנה אחת ומתרת ומפגל צהן תני נמי סיפא צפנימיות דכה"ג אחיא מחצצה שניה ומפקא ליה מידי פיגול אפי'ג דלא זריך למתניה דהא צלאו הכי נמי לא הוה מיקצע ^{טז}: בדיא בו'. צתוספתא דוצחים היא צד"א דצמתנה אחת פיגול: בדמייב. החילוים שמתנה אחת ומתרת ומפגלת צהן: אצל

הא לא כתיב בהדיא בגופיה דיותר אין לו להחשיבו כתוב בגופו מיייתור דכאשר יורם טפי מיייתור דלפר זה פר העלם אלמא מחאד היקשא דלפר זה פר יוה"כ ילפינן פר יוה"כ מפר העלם אף מידי דלא כתיב בהדיא ומינה נשמע לאידך תנא דדריש לפר זה פר העלם דשמעינן (יותר) [יותרת ושתי הכליות] בשעירי עכו"ם מחאד היקשא דמהיקשא קמייתא דחטאת והדרי קושיא לרובתיה למה לי שגגתם על חטאתם דנהי דהוי מוקמינן דפליגי (מדרשה) [בדרשה] דלפר דמר מוקי בפר יוה"כ ומכאשר יורם דריש דלא להוי היקש מן ההיקש ומר דריש לפר זה פר העלם דלא להוי היקש מן ההיקש מ״מ (מסברא) [בטברא] זו אי מהניא היקשא קמייתא גם במידי דלא כתיב בגופיה בהדיא מטתמא לא פליגי אהדרי כך סובר המקשה ומשני תנאי היא ובהא גופיה פליגי ותנא דבי רב קורא תנא דספרי דחטאתם על שגגתם ואת' ולתנא דלפר זה פר העלם מגליה בפר יוה"כ ליותרת וב' הכליות וייל מדרשה דתי' את כל חלב פר החטאת

מא:

בית שמאי פרק רביעי זבחים

קמ"ף. ^טדחטאתם על שגגתם דלענין אשה לה' נמי איתקוש: והא תנא דארבות פר יודה״כ **לא**ג' ^{טו}הענין קאמר. אלמא כולה מילתא יליף מינה ואפילו עיכוצא ואת אמרת לאת דדס וטצילה: **תנאי** היא ^{טז}תנא דבי רב מרבי הכי. כל ^{טז}ת"ר קרי תנא דבי רז הציא מחתי' קמיימתא לא מרבי ליה אלא לאת דדס וטצילה ועיכוצא נפקא ליה מחוקה ולרבי יהודה מאס כלה כפר: ותנא דבי רבי ישמעאל. הך תנא צתרא דאמר לכל האמור צענין ^{טז}מתניתין דבי רבי ישמעאל היא שנסנית ונסדרה צצית מדרשו של ר' ישמעאל וסידרו צה ^{טז}תנאים הרצה כמו שסידרו רבי חייא ור' אושעיא: על' אוהבו. ליצור: מיעט בפרהונו. קילר צדצרים: מפני מה נאמרה פרכת הקדש. גרס ^{טז}צפר כהן משית כתיב את פני פרכת הקדש וצפר העדה כתיב את פני הפרכת: פמליא שיאו. כניסת חצורת עלמו ^{טז}ומהמסכמיים לדעתו אשר צברי סתרו אליהם ואס רוצה סתרה איין פמליא שלו קיימת הרי הוא מסולק ממיצתם ומכניסתם צמקנת ואין לצו גם צהן כצראשונה הי"נ כיון דרוב ליצור ^{טז} ^{טז}[סרתה] כציכול אין כאן קדושה: פיגול בקומין ולא בלבונה

אבל יותרת ושתי כליות דלא כתיבן בגופיה אימא לא קא משמע לן: אמר ליה רב הונא בריה דרב נתן לרב פפא והא תנא ^{טז}פר יוה"כ לכל מה שאמר בענין קאמר תנאי היא תנא דבי רב מרבי הכי תנא דבי רבי ישמעאל לא מרבי הכי תנא דבי רבי ישמעאל מפני מה נאמרו יותרת ושתי כליות בפר כהן משיח ולא נאמרו בפר העלם דבר של צבור משל למולך בשר ודם ^{טז}שזעם על אוהבו ומיעט בסרהונו מפני חיבתו ותנא דבי רבי ישמעאל מפני מה נאמרה ^{טז}פרוכת הקדש בפר כהן משיח ולא נאמר בפר העלם דבר של צבור משל למולך בשר ודם שסרחה עליו מדינה אם מיעוטה סרחה פמליא שלו מתקיימת אם רובה סרחה אין פמליא שלו מתקיימת: לפיכך אם נתן כולן כתיקנן בו':

תנן התם ^{טז} **פיגול בקומין ולא בלבונה בלבונה ולא בקומין רבי מאיר אומר פיגול וחייבין עליו כרת וחכמים אומרים * אין בו כרת עד שיפגל בכל המתיר** א"ר שמעון בן לקיש לא תיבא טעמא דר' מאיר ^{טז}דקסבר מפגלין בחצי מתיר אלא הכא במאי עסקינן כגון שנתן את הקומין במחשבה והלבונה בשתיקה קסבר כל' העושה על דעת ראשונה הוא עושה ממאי ^{טז}מדקתני לפיכך אם נתן כולן כתיקנן ואחת שלא כתיקנה פסול ואין בו כרת הא אחת שלא כתיקנה וכולן כתיקנן פיגול מני אילימא רבנן הא אמרי רבנן אין מפגלין בחצי מתיר אלא רבי מאיר ואי טעמא דרבי מאיר משום דמפגלין בחצי מתיר הוא אפילו כדקתני נמי ^{טז}לאו משום דקסבר * כל העושה על דעת ראשונה הוא עושה אמר רבי שמואל בר יצחק לעולם רבנן היא ומאי כתיקנן כתיקנן לפיגול והא מדרקתני לפיכך אם נתן כולן כתיקנן ואחת שלא ^{טז}כתיקנן פסול ואין בו כרת מבדל דתיקנה להכשירה הוא דאתא אמר רבא מאי שלא כתיקנה חוץ למקומו רב אשי אמר שלא לשמו מכלל דכי לא עביד לה חוץ למקומו ושלא לשמו מחייב איידי דתנא רישא פיגול וחייבין עליו כרת תנא נמי סיפא פסול ואין בו כרת: מיתיבי ^{טז} במה דברים אמורים בדמים הניתנין על מזבח החיצון אבל

קמ"ף. ^טדחטאתם על שגגתם דלענין אשה לה' נמי איתקוש: והא תנא דארבות פר יודה״כ **לא**ג' ^{טו}הענין קאמר. אלמא כולה מילתא יליף מינה ואפילו עיכוצא ואת אמרת לאת דדס וטצילה: **תנאי** היא ^{טז}תנא דבי רב מרבי הכי. כל ^{טז}ת"ר קרי תנא דבי רז הציא מחתי' קמיימתא לא מרבי ליה אלא לאת דדס וטצילה ועיכוצא נפקא ליה מחוקה ולרבי יהודה מאס כלה כפר: ותנא דבי רבי ישמעאל. הך תנא צתרא דאמר לכל האמור צענין ^{טז}מתניתין דבי רבי ישמעאל היא שנסנית ונסדרה צצית מדרשו של ר' ישמעאל וסידרו צה ^{טז}תנאים הרצה כמו שסידרו רבי חייא ור' אושעיא: על' אוהבו. ליצור: מיעט בפרהונו. קילר צדצרים: מפני מה נאמרה פרכת הקדש. גרס ^{טז}צפר כהן משית כתיב את פני פרכת הקדש וצפר העדה כתיב את פני הפרכת: פמליא שיאו. כניסת חצורת עלמו ^{טז}ומהמסכמיים לדעתו אשר צברי סתרו אליהם ואס רוצה סתרה איין פמליא שלו קיימת הרי הוא מסולק ממיצתם ומכניסתם צמקנת ואין לצו גם צהן כצראשונה הי"נ כיון דרוב ליצור ^{טז} ^{טז}[סרתה] כציכול אין כאן קדושה: פיגול בקומין ולא בלבונה צהקטרת המנחה שני מתירין יש הקומץ והלצונה ואס הקטיר את האחד צמחצצת פיגול והאחד צשתיקה: ר"מ אומר פיגול. כדמפרש טעמא לקמן: כגון שנתן את הקומין במחשבה. תחילה ואחר כך הלצונה צשתיקה והי"ה אס נתן לצונה צמחצצה תחילה ואחר כך קומץ צשתיקה וטעמא משום דעל דעת ראשונה עשה ונמנא מפגל צכל המתיר ורבנן סברי על דעת ראשונה לא אמרינן אלא אס כן אמר אף צשני * וכל מחצצה דקדשים מוציא צפה ^{טז}הוא אצל ראשונה צשתיקה ושניה צמחצצה דאין כאן אלא מחצצת חצי מחיר ^{טז}[מודה ר"מ] דלא פיגל אלא פסל: מדרקתני. מתניתין: לפיכך אם נתן כולן בתקנן. וקס"ד ^{טז}היינו שתיקה: ואחת שלא בתקנה. צמחצצת חוץ לזמנו: פסול ואין בו כרת. שלא חישב אלא צחאי מחיר דכולן מעכצות צו וכולן מתירות ואין פיגול עד שיפגל צכולן: הא אחת שלא כתיקנה. הראשונה צמחצצה והשאר צשתיקה פיגול דאמרינן על דעת הראשונה עשה והוה לי' מחצצה צבוליה מחיר: הא אמרינן אין מפגלין בחצי מתיר. כדקתני צהדיא עד שיפגל צכל המתיר ואפי' ראשונה צמחצצה ושניה צשתיקה

משמע אלמא לית להו על דעת ^{טז}ראשונה עשה: אפילו כדקתני נמי. ראשונה צשתיקה ואחרונה צמחצצה ליהוי פיגול ^{טז}אלמא מדשני ליה צין ראשונה צשתיקה לראשונה צמחצצה שמע מינה טעמא משום דעשה על דעת הראשונה הוא: כתיקנה לפיגול. הראשונות ^{טז}צמחצצות דחוץ לזמנו ואשמעינן דלא אמרינן על דעת הראשונה עשה והוה לי' מחצצה צבוליה מחיר: דאמר רבי יוחנן ^{טז}להכשירו הוא דאי צמחצצה ולפיגול היכי מקרי לה להך דשתיקה שלא כתיקנה הא לא חשיב צה מידי ולא קילקל מחצצמו ראשונה דניקרייהי שלא כתיקנה לפיגול: **אמר רבא.** לעולם כתקנה לפיגול ורבנן היא ולר"מ לא תשמע מינה מידי ושלא כתקנה דאחרונה נמי שלא כתקנה לפיגול קאמר וכגון שנתנו צמחצצת חוץ למקומו המוציאה מידי פיגול: ורב **אשי** אמר מחשבה שלא לשמו. נמי קרי שלא כתקנה לפיגול דהא חטאת היא ומחצצה שלא לשמו פוסלת צה ומוציאה מידי פיגול: ה"ג **מב**ד"ץ דבי לא עביד לא חוץ למקומו ושלא לשמו מיחייב. מדלא קרי לה תנא פסול אלא צשמיצב שלא כתיקנה ואוקימנא צשלא לשמו אז חוץ למקומו מכלל דכי לא עביד לה הכי אלא צשתיקה דחייב כלומר הוי פיגול לחייב על אכילתו כרת אלמא על דעת ראשונה ^{טז}עשה א"כ לאו כרבנן מצי' לאוקמי: ה"ג איידי דתני רישא פיגול וחייבין עליו כרת תנא סיפא ^{טז}פסול ואין בו כרת. ולא גרסינן אלא כלומר לעולם כתקנן לפיגול ושלא כתיקנה חוץ למקומו והי"ה נמי דאס נתן צשתיקה לא פיגל והאי דנקט שלא כתקנה איידי דתנא רצותא דלא אחיא מחצצת חוץ למקומו דשניה ומפקא לה מידי פיגול משום דהוקצע צפיגול ראשונה שמתנה אחת ומתרת ומפגל צהן תני נמי סיפא צפנימיות דכה"ג אחיא מחצצה שניה ומפקא ליה מידי פיגול אפי'ג דלא זריך למתניה דהא צלאו הכי נמי לא הוה מיקצע ^{טז}: בדיא בו'. צתוספתא דוצחים היא צד"א דצמתנה אחת פיגול: בדמייב. החילוים שמתנה אחת ומתרת ומפגלת צהן: אצל

דעת ראשונה הוא עושה: **כג**] סיפא נמי פסול כו' פיגול ולא אמרינן על דעת הראשונה עושה דרבנן הוא [והאי דנקיט]: **כד**] דדוקא נקט חוץ למקומו כו' דהוקצע פיגול בראשונה שמתנה: **כה**] מיקבע אפילו בשתיקה משום דלא אמרינן על דעת ראשונה עושה לרבנן: **כו**] גרידא ומוקשי לרב פפא דאמר לעיל לאת בדם וטבילה אתא היקשא ומשני תנאי היא תנא דבי רב היינו [ההיא מתניתא] כו' ותנא דבי ר"י היינו אותה ברייתא דדריש לכל האמור בענין שביוררו התלמידים מבית ר"י ושנו בה התלמידים דברי ר"י ודברי רבי: מתיבת וקשה עד תיבת ואת' נמחק: **כז**] טהור בפר יום הכפורים: **כח**] הלא עיכובא: **כצ**] לעיל ע"כ ויש לפרש דפריך הכי דלכל ובסאי ועוד וייל: **ל**] היקשא תוספת: **לא**] היקשא דהחטאת: **לב**] לי ע"כ דגבי שעיר: **לג**] תנא דלפר זה פר העלם אתא: **לד**] כל חלב לרבות פר יוה"כ והשאר נמחק: **לה**] השי"ם עי' תוי' מנחות (ד' נב ע"א) ד"ה פר העלם: **לו**] למיגור כדאמר' בפ"ב:

מסורת הש"ס

(א) מנחות יד: טו., צ) 3' ב' בתיקנה, ג) שם טו. (תוספתא דוצחים פ"ד], ד) 3'ל מ"כ, ה) ס' ז"ק, ו) ז"א אלא לאו משני כו' 3'ל"א (1. ז"למייחר, ט) גי' 3'ק גבי שעירי עטרת כוכבים ואמאי מנכרי.

גליון הש"ס

גליון הש"ס

גמ' ב"ץ העושה ע"ד הראשונה. לעיל דף צ ע"צ שנת דף ז"א: [מכמי' רש"י ד"ה כגון שנתן וכו'] וב"ץ מחשבה דקדשים מוציא בפה הוא. ע' צחוס' ריש מכלמין ד"ה כל הוצמים צסוף הדיבור, וצפתמים סג ע"א צחוס' ד"ה ר"מ סגר וכו']:

תורה אור השלם

תורה אור השלם
א) וְיִבְלֵה הַכֹּהֵן אֶת אֲצִבְעוֹ בְּדָם וְהָיָה מִן הַדָּם שִׁבְעַ פְּעֻמִּים לִפְנֵי יי אֶת פְּנֵי פֶרְדָּת הַתֹּכֶף: [ויקרא ד, ו]

גליון הש"ס

ליקומי רש"י

[נדפס בסוף המסכת]

גליון הש"ס

שיטה מקובצת

גבי פר כהן משיח לרבות פר יוה"כ ליותרת ושתי הכליות מיותרא דפר ובמקום אחר הארכתי והר"ם פוי' דקאי למיפרך אהא דקאמר דאיצטריך לפר זה פר העלם למהוי כמאי דכתיב בגופיה והיינו הקושיא שהקשו בתוס' לעיל ולרבי דדריש לפר זה פר יוה"כ א"כ יותרת וב' הכליות למחוי כמאי דכתיב בגופיה מגליה ומשני תנאי היא האי תנא מפיק ליה מכאשר יורם ובתוס' דרבונו אליהו נמצא גירסא והא תנא החטאת אלו שעירי עכו"ם לרבות לכל האמור בענין דמשמע דאף ליותרת וב' הכליות והשתא ניחא. מהר"פ: **א**] ודם שכעס על אוהבו: **ב**] מאיר משום דקסבר: **ב**] עיין בהשטות בסוף המסכת: **ו**] נמי אלא לאו משום: **ז**] קמ"ל חטאתם: **ח**] לכל האמור בענין: **ט**] היא האי תנא: **י**] בענין מתניתא דבי רבי: **יא**] בה דברי: **יב**] דכפר כהן: **יג**] עצתו המסכימים לדעתו אשר דברי סתרי: **יד**] צבור חטאו: **טו**] בפה עי' תוי' לעיל ב' ע"א ד"ה כל בסופו ודף ד' ע"ב ד"ה מחשבה] (כ"א א' הוא ט"ס): **טז**] מחיר לא פיגל דר"מ אלא פסול: **יז**] וקס"ד דהיינו: **יח**] ראשונה עושה: **יט**] פיגול אלא לאו מדשני ליה כו' שמע מינה טעמיה משום דעושה ע"ד הראשונה עושה: **כ**] הראשונות במחשבת דחוקן לזמנו ואחת שלא כתקנה לפיגול אלא בשתיקה פסול ואין בו כרת: **כא**] דאמר להכשיר הוא: **כב**] ראשוני' עושה א"כ כו' לאוקמי גליון אלא כר"מ ותפשרו מינה דטעמא דר"א משום דעל

פ"א מ"י פ"ה מ
 מעה"ק ה"י יב ו
 מהלכות עשרת יו
 הלכה ב:
 פ"ב מ"י פ"ג מ
 פסח"מ הלכה ו:
 פ"ג מ"י פט"ו מ
 פסח"מ הלכה ז:
 פ"ד מ"י פ"ח מ
 פסח"מ הלכה ח:

כי מדי
(ס) ושא
ממלא בעלמא
דף טז:) תי
ע"מ לזרוק
לזרוק או
כולהו מד

וְהָיָה בֵּין בֵּין קָתָן. דְּמַשְׁמַע אִלּוּ שׁוֹ
לְאֻקְוִימָא טַעמָא דְר"מ מִשּׁוּם מִסָּ
דְּעִנְלָמָא בְּקוּמָן וְלִצְנָה אִיכָא לְמִי
וְזִיקָה הִיכִי אָמַר ר' מֵאִיר פִּיגְלִי:

[illegible]

(גמ' חדא דהיי
זיתא
(רש"י ד"ה לפיגול
וכו' כי חשיב ל
י בחצי זריקה ושח
לפיגול הס"ד ואח"כ
הוא והא דקמני וכו'
וניא הס"ד ואחר
ד"ה הא כמ"ד:

[נרפס בדרך מ.ג.]

לעיל דאמר א
ה: [כ] אלמא קסב
מ מפגלין: [ג] מה"
יינו רישא דראשון
למיתני תו שנתן א
קומץ בשתיקה כו' מ
הקדים קומץ מה י
דים לבונה הס"ד

[illegible]

אלה הלוו בנזרים אחר הרוב וכל שכן קומץ דמיסרת ללא מסקין ^לאלה
 לו לנחמיה ולא דמיא להוסיף דכיתותו כמו שמפרש ר"מ שחוקקו
 דאדעא דלי ואל הכי הוה האור דעל המוצנ קומץ שסער ירד ואל כ
 נגא הדור עמנו ולא הוקרעו אימוריו כע אל"ר דהיטקרא סלקא
 שום דהוא ממיר אלל משום דלא ש"ך ביה הרבא ^לדלי אכלו ולא
 וי מההוא דאדאדעא וזה קדמרא בצמרא ומוציא אני את הקומץ עדי
 הכור

הקומץ. הקשה בקונטרס שהקומץ וזוטא (מנחות דף קז. ד.) למה ל'^ל ואין לו ממחרת אלא הוא עצמו ממחר אחרים בדאריחא בעגמ' חיפוק ל' בדלא אפי' גמ' פסיעתא דקומץ לא מייחבד עליה משום פגול דהא אי אכל מהיה פקע פגולו ממנו שהיה לו קרב ממחר לצלומו ואיך כגון שהזאתה האור ברובו דחשיב כמאן דקרב הממחר בדאריחא דהקומץ רצה (סע קס דף יט.) מחימיה ממחר שירים גאבילה בשמשאשואת האור ברובו וקשה ל'פירושו דאי' הלא אמר ברעיו א"כ פקע פגולו ממנו דכלמך עולה גמ' (דף קס) דאם ירדו ממנו עולה וזהו הדין אפילו מחילה דממשע בקרייתא פתח אמרו לו (דף קז. ד.) (סע ו.) וי"ל דמיייר שחזי העלה ע"ג מוצח ואפיו לא העלה דעל הוא דלארעא לא פקע פגולו ממנו ויחיד עליו אי לא משום דהוא גופיה ממחר הוא דהא דלמך גמ' לגבי קומץ ^ל דפיגול שהעלהו דפלגא מחית אארעא לפלגיה מקפא אמערכה וימשלש ע' האור פקע פגולו ומקטנין ליה כשחליה ויב' אמרו לו (סע קס) ממחר ליה לא לאליל' ^ל מיייר כשהיה דבר על המוצח והוא פלגא דמחית אארעא אבל היכי דלא עלה למוצח בעולם לא דמכוח בקריות (סע קס דף יט) דלחור קאמ' ^ל דקורן למוצח אלא מקטנין ליה וזהו ל' פיגול אע"ג דרובא דלכר אמוצח אס' איחא מיהו ^ל פי' בקונטרס ^ל דגמרא דמשמ' דלפילי לא עלה אמוצח מקטנין דכולו חסוד אזכיה אחת והוא פלגא דעל המוצח משך ל' לסלגא דידך כיון דמשך ליה פקע פגולו ממנו אבל פלגא דלכר לא משך אידך דעתך דקומץ ^ל גרמ משום דמפירת ומפסר ר"ת טועמא דקומץ לאו העלהו אס' כן לא קרבי ממחריו ואי העלה חזיו פקע פגולו מחילה אס'

ב. ק. שלמה על ש"ס (א) נראה ד"ל ומיהו קשה מהא דפי' דרבי' עי' צא בין קרית' לשבט על טהרו

[illegible][illegible]

7

איתא דתוס' דף קמ"ח

שנתרם מ"מ מקשי' דתרוה"ד יהא נחשז עבודה
שאינה תמה, ולפי"ד התוס' יקשה מהא דזריקה
חשיבא עבודה תמה והא איכא צתרה שפיכת
שיריים, וכן צהזאה דחטה"ע איכא מינאי צתרה,
וצהזאות הפנימיים איכא צתרה זריקה על המוצח
ול"ת.

והנראה פשוט צה דהתוס' ס"ל דדין עבודה
תמה תלי' בשם העבודה וכל דהעבודה

עלמה חשיבא עבודה תמה חייב אע"ג דלא השלים
כל העבודה, ולפי"ז הרי ניחא דהנה בשפיכת שיריים
למ"ד שיריים מעכבי הא אי"ז עבודה צפני"ע
דמעכבת צהקרצן אלא דהוא בכלל עבודת הזריקה,
ויסוד ד"ז שמעתי בשם מרן הגרי"ז הלוי זללה"ה
והוכיח כן מהסוגי' בוצחים דף קי"א דאיתא שם
דלמ"ד שיריים מעכבין חייב על שפיכת שיריים
דחשיבא תחלת עבודה, והיינו דהו' בכלל עבודת
הזריקה, וכ"ה מצואר ג"כ מהסוגי' בוצחים דף
מ"ז ע"ז דלמ"ד שיריים מעכבין אי חישב מחשבת
פיגול צהזריקה צריך לחשב גם צהשפיכת שיריים
וצל"ה הו"ל חזי מחיר, הרי דהו' בכלל עבודת
הזריקה, ואשר לפי"ז הרי ניחא הא דאיכא חיוב
זרות על זריקה ואע"ג דאיכא צתרה שפיכת שיריים
וכמו"כ חייב על הזאה צחטה"ע אע"ג דאיכא מינאי
צתרה, משום דתרווייהו חד שם עבודה להו וממילא
חשיבא הזריקה עבודה תמה וחייב, משא"כ זריקה
והקטרה הו' צ' עבודות נפרדות, ע"כ אי אך
הקטרה מעכבא מהני לאשוויי להזריקה דין עבודה
שאינה תמה.

אלא דל"צ דהא מצואר צהסוגי' דזר שסידר את
השולחן לא מחייב משום דאיכא צתרה סידור
צויכין והא תרווייהו חד תורת עבודה להו, ואי
עבודת הסידור חשיבא עבודה תמה הי' צריך
להתחייב אע"ג דלא גמר כל העבודה, וכמו צזריקה
דחייב גם על מקצת זריקה, ול"צ הא דמצואר
צהסוגי' דלא מחייב על סידור הלחם כיון דאיכא
סידור צויכין צתרה.

אבן נראה פשוט דדינס חלוק דסידור צויכין הוא
מעכב צעיקר עבודת סידור השולחן,
דהסדרין והצויכין מעכבין זע"ז כדתנן צמנחות
דף כ"ז, ונמלא דכסידר צהשלחן הלחם לחוד

מועלין צו משום דאיכא צי' דין הוצאה והנחה אלא
המוצח, ומשו"ה חשיבא ללא נעשית מצוותו, משא"כ
דשן מוצח הפנימי ללא נאמר צו מעשה הוצאה כלל,
ורק דמעשה הדישון הוא דחשיב עבודה צוה דינו
ללא נחשז משו"כ ללא נעשה מצוותו, כיון דהדישון
אינו קיום דין צהדשן עלמו וא"ש וכמשנ"ת.

דף כ"ד ע"א

אמר רב ארבע עבודות זר חייב עליהן מיתה
זריקה הקטרה וניסוך המים וניסוך היין,
וצתוס' ישנים הקשו דמ"ט זריקה חשיבא עבודה
תמה והא איכא צתרה שפיכת שיריים, וכמו"כ
שצב הזאות שצפנים איכא צתרייהו מתן דמים על
מוצח החילון, וכן הזאה צחטה"ע איכא מינאי
צתרה, וכ' דע"כ דהא עבודה שיש אחריה עבודה
פטור הוא רק היכא דאיכא עבודה אחריתי צאותו
דצר עלמו, אלא צזריקה צהדס הנזרק ליכא
עבודה אחריתי חשיבא עבודה תמה, ומה"ט
חשיבא תרוה"ד עבודה תמה ואע"ג דאיכא צתרה
הואלת הדשן מ"מ צאותו דשן הנתרם ליכא
עבודה אחריתי עיי"ש, אכן יעוי' צתוס' צד"ה
אלא שכתבו דהא דמקשי' אלא מעתה זר שסידר
את המערכה ליחייב הוא משום דכמו דצזריקה
חייב ואע"ג דאיכא הקטרה צתרה ומשום דצדס
מיהא עבודה תמה היא, א"כ מה"ט ליחייב נמי
אסידור מערכה דליכא צתרה צסידור עזי
המערכה מידי, ומשני דאיכא צתרה סידור שני
גזרי עזים, וכמו"כ לא מחייב אסידור השולחן כיון
דאיכא צתרה סידור צויכין, ולא דמו לצריקה
והקטרה דהקטרה לא מעכבי, ומצו' מד' התוס'
דאי אך הקטרה מעכבא הו' חשיבא זריקה עבודה
שאינה תמה, ולפי"ד התוס' ישנים הא כיון
דצהדס הנזרק ליכא עבודה אחריתי מה"ט גופה
הו"ל למיחשב עבודה תמה, ומצואר מזה דהתו'
פליגי ע"ז וס"ל דכל דאיכא עבודה צתרה חשיבא
עבודה שאינה תמה אע"ג דאין העבודה צאותו
דצר עלמו, וכ"ה להדיא צתוס' צדף כ"ז ע"ז
צד"ה איכא דפירשו שם קו' הגמ' דמ"ט תרוה"ד
חשיבא עבודה תמה הא איכא צתרה הואלת הדשן
עיי"ש, הרי דאע"ג דההוצאה אינה עבודה צהדשן

אכתי חסר בקיום של סידור הלחם עד שסידר
הבזיכין זהה, דל"ש קיום של סידור זהלחם לחוד,
וע"כ הוא דמיפטור זר עלה, משא"כ בזריקה אע"ג
דשפיכת שיריים מעכב בהקרנן מ"מ הא מיהא
הזריקה שם עבודה גמורה עלה, והשפיכת שיריים
אינו מעכב בהזריקה עצמה רק בקיום דין זריקה
בהקרנן, וע"כ שפיר חייב על הזריקה אע"ג
דאיכא צתרה שפיכת שיריים והמתבאר לפי"ז ד'
התוס' דדדין עבודה תמה נכלל תרתי, חדא דין
צעיקר שם העבודה שיהא עלה שם עבודה תמה,
ושנית שיתקיים בהמעשה שעשה הזר גמר עבודת
הקרנן וכש"נ.

והנה לפי"ד התו"י דדין עבודה תמה תלי' בזה
מי יש עבודה בלחמו דבר עצמו, וכל דליכא
עבודה בלחמו דבר חשיב עבודה תמה אע"ג דמעכב,
ומה"ט הוא דזריקה חשיבא עבודה תמה אע"ג
דאיכא צתרה שפיכת שיריים דאיכא מ"ד דמעכב,
ול"כ דא"כ מ"ט סידור המערכה ל"ח עבודה תמה
הא אה"נ איכא צתרה סידור שני גזרי עלים הא
מ"מ צעלי המערכה נתקיים דין סידור וכמש"כ
התוס' ול"ת.

ונראה פשוט בזה ד' התו"י דדינס חלוק דסידור
שני גזרי עלים הוא גמר צעבודת סידור
המערכה, וכ"ז ללא סידר השני גזרי עלים אכתי לא
נשלם קיום דין סידור המערכה, והו' זאת עיכובא
צעיקר דין סידור המערכה, ומשו"ה חשיבא סידור
המערכה עבודה שאינה תמה, משא"כ שפיכת
שיריים גם למ"ד דמעכב אי"ז עיכוב צעבודת
הזריקה, אלא דהוא עיכוב בהקרנן דכ"ז ללא
נתקיים שפיכת שיריים לא נשלם הקרנת הקרנן,
אבל הא מיהא דהזריקה עצמה כבר נתקיים גם בלא
שפיכת שיריים, וע"כ חשיבא הזריקה עבודה תמה,
וכ"ה מצואר להדיא בתו"י בהמשך הסוגי' לגבי הא
דאמרין דסידור הלחם חשיב עבודה שאינה תמה
מה"ט דאיכא צתרה סידור הבזיכין, וכ' ז"ל ולא
דמי לזר שסידר לחה"פ דלא נגמרה המלאכה עד
סידור הבזיכין עכ"ל, והיינו דסידור הבזיכין הוא
עיכוב דדין סידור הלחם, דכ"ה דינא דהלחם
והבזיכין מעכבין זע"ז, וע"כ הוא דסידור הלחם
חשיב עבודה שאינה תמה.

והנה צרמנ"ס כ' צפ"ט מהל' ביא"מ ה"ג כ' ז"ל
כילד על הזריקה בין שזרק צפנים בין שזרק
בחון בין שהוא הז' אחת מכל הזיות הדם בין שהוא
הז' אחת מכל הזיות קרבנות מלורע ה"ז חייב
מיתה עכ"ל, והמצואר מד' הרמנ"ס דגם היכא
דאיכא בהקרנן דין ז' הזיות והיזה הז' אחת מהז'
הזיות חיי"מ, וישל"ע בזה לפי"מ שכתב צס' חידושי
מנן רי"ז הלוי זלוק"ל בזה' פסוקה"מ דאיכא דנאמר
בהקרנן ז' הזיות הו' דינא דהז' הזיות מעכבי
אהדדי, ואי"ז עיכוב רק בהקרנן לחוד אלא דההזיות
עלמנן מעכבי אהדדי, וא"כ הא הז' א' אי"ז עבודה
תמה ומ"ט זר חייב עליה מיתה, והמצואר ד'
הרמנ"ס דסגי בזה דשם העבודה הו' עבודה תמה
ואע"ג דהזר עשה רק מקצת מהעבודה חייב, וע"כ
גם צהז' אחת כיון דהא מיהא שם זריקה עלה
אע"ג דלא נשלם קיום דין זריקה עד שיהא כל הז'
הזיות מ"מ חיי"מ, כיון דעבודת הזריקה חשיב
עבודה תמה, ולכאורה כ"ה מצואר ג"כ ממש"כ
הרמנ"ס בזה"ד דזר שהקטיר כוית מהקומץ חייב
מיתה כיון דאיכא עלה שם הקטרה, והרי לגבי קיום
דין הקטרת הקומץ צעיקר הקטרה של כל הקומץ,
וע"כ דכיון דהקטרה חשיב עבודה תמה דינו דחייב
גם על מקצת מהעבודה.

אבן אכתי ז"ע מהא דאמרין דזר שסידר את
השולחן אינו חייב כיון דאיכא צתרה סידור
בזיכין, ומצואר דגם אי סידור הבזיכין הי' נחשב
עבודה תמה מ"מ על סידור השולחן ל"ה חייב כיון
דאיכא צתרה סידור הבזיכין, והא סידור הלחם
והבזיכין חד מעשה עבודה של סידור השולחן הוא,
ותרוייהו חד תורת קרבן של לחה"פ ניהו, וא"כ אי
אך עבודת הסידור הי' נחשב עבודה תמה הי"ל
להתחייב גם על סידור השולחן לחוד, וע"כ דכל
דצעיקר דינס מעכבי אהדדי וסידור הבזיכין מעכב
בסידור הלחם ל"ח זאת עבודה תמה ול"ע בזה.

דף כ"ד ע"ב

אלא מעתה זר שסידר את המערכה ליחייב
איכא סידור שני גזרי עצים וכו', וישל"ע
דהא הי' ג' מערכות ע"ג המוצת כדאיתא בדף
מ"ה ע"א וסידור שני גזרי עלים הי' במערכה